

Nonviolent European Resistance - nEUres project

Project ID: 609034-CITIZ-1-2019-1-CITIZ-REMEM

Проектот nEUres, Nonviolent European Resistance | [Ненасилен европски отпор](#), е роден во октомври 2019 година од [Nonviolent Movement](#) во Италија. Неговата цел беше да се шират информации за историјата на ненасилниот отпор кон нацистичкиот фашизам во Европа меѓу младите како почетна точка за размислување за граѓанското општество. Спротивно на популарното верување, ненасилниот отпор не значи само пацифизам, туку и способност да се биде

дневно проактивно преку одбивање да се покоруваат на одредени закони или владини барања, со цел да се влијае врз законодавството или владината политика. Одбивањето и спротивставувањето се карактеризираат со употреба на ненасилни техники како што се бојкоти, пикетирање, неплаќање даноци и неуспех или одбивање соработка.

Поминувајќи низ шест земји, Италија, Австрија, Унгарија, Северна Македонија, Романија и Шпанија, беше можно да се пренесе знаење и да се поттикне транснационална дискусија за формите на организиран и неорганизиран ненасилен отпор кон нацистичкиот фашизам. Обучени беа едукаторите одговорни за споделување на ова знаење за време на првиот од трите планирани модули кои, идеално, се очекува да завршат со меѓународна конференција во Торино.

И покрај фактот дека пандемијата ги принуди партнерите во nEUres да прибегнат кон хибридни и / или далечински начини на спроведување и на работилниците и на 72-часовниот курс за обука, партнерските организации ги постигнаа целите на обуката. Работилниците посветени на помладата генерација се фокусираа на начините за зајакнување на ненасилниот отпор: да се пренесат историски сознанија за случаи на ненасилен отпор во 20 век; да се зајакне капацитетот за критичко размислување и водење на историски настани од ненасилна перспектива; да се подобри анализата на конфликтите, динамиката на моќта и лидерството со цел да се олесни дејствувањето врз ненасилните принципи и техники.

nEUres се надоврзува на [учењата на Ганди](#) преку неговата сатјаграха (сила на вистината), разликувајќи се од пасивните движења за ненасилство на оние кои претпочитаат да не интервенираат и ги следи [шесте принципи на ненасилство на Мартин Лутер Кинг јуниор](#). Но, nEUres и вредностите на слободата, мирот, правдата, демократијата и соживотот се длабоко европски. Овие вредности ги гледаме во постапките на мажите и жените кои ги поставија темелите на современа Европа. Протагонистите на ова наследство денес би имале европски пасош. Примери за нив се: [Јан Палач](#), социјалист студент од Чешка, кој почина запалувајќи се во знак на протест како симбол на антисоветскиот отпор на Прашката пролет во 1968 година; [Хана Арент](#) од Германија, која преку пишувањето се спротивстави и го раскажа нацистичкиот прогон; Марек Еделман од Полска, активист и политичар кој учествувал во востанието на гетото во Варшава, а подоцна станал милитант во Solidarnosc; [Селесте Кеиро](#), португалски работник, кој дистрибуираше и вметнуваше каранфили во бурињата на пушките за време на револуцијата во 1974 година. Ова се само неколку од основачките мајки и татковци на идејата за Европа како проект на надеж и мир.

Што значи да се биде ненасилен во Европа денес?

Денес, ненасилната борба значи одбрана на животот, достоинството и правата на сите човечки суштества. Борбата за мир е исто така борба за поодржлива и солидарна иднина како и борба против климатските промени. Вториот започна со [Александар Лангер](#), еден од првите што го зеде прашањето за еколошка транзиција кон Европа. Денес, ненасилството значи штрајкови на младите во петок за иднината, глобално движење за климатска и еколошка правда управувано од млади Европејци. Грета Тунберг, која седеше надвор од шведскиот парламент за време на училишните часови во нејзиниот „Штрајк за

климата“ беше првата што даде пример. Ненасилството денес значи спротивставување на експлоатацијата, како што потсетува Ајрин во италијанската работилница „пример за ненасилен отпор денес се работниците возачи кои се борат да добијат пристojни услови за работа“. Ненасилството денес значи спротивставување на суверените и популистичките логики, за Европа на солидарност и добредојде.

Тоа е „секојдневна борба на мигрантите против ксенофобијата“, им вели Мускас на своите придружници на унгарската работилница. Достоинството и еднаквоста се клучни зборови. Ненасилниот отпор денес е, исто така, противење на војната и насилството, расизмот и сите форми на прогонство, експлоатација и угнетување. Основно е да се спротивставиме на оружјето и вооружените организации и императив е да се избере патот на вистината за да се постигне мир. nEURES има за цел, преку своите активности, да го одржи во живот сеќавање на минатото со цел да се погледне со поголема јасност кон иднината и да се има сила да се дејствува против насилството во сегашноста. Верувањата врз кои се потпира овој проект може да се пронајдат во зборовите на [Алдо Капитини](#), основач на движењето за ненасилство, кој изјави во 1940 година „да работи за либерална и социјална Европа, без конзервативизам и специфичност [...] за утре (без оглед на исходот) принципот на наднационална економска и културна заедница“. Во 1940 година Европа беше во средина на светска војна. Беше замисливо да се зборува за мир и уште помалку Унија на држави. Сепак, од Вентотен до Брисел, Европа е најголемиот мировен проект на човештвото и може да се пофали со повеќе од 70 години мир во една од најпознатите расцепкани и кавгирани континенти.

Денес, повеќе од кога било, Европската унија мора да биде демократска, федералистичка и а светилник за зелените и дигиталните транзиции. Кризите донесени од финансиски несреќа од 2008 година, миграциските текови од 2015 до 2016 година, подемот на националниот популизам, Референдумот за Брегзит 2016 година, пандемијата Ковид-19 или климатските промени бараат промена на парадигмата за опстанок на Унијата од национална себичност кон заживување на проектот на Алтиеро Спинели и Ернесто Роси, кој во горчлив вкус на пролетта како овој, напиша Манифестот на Вентотен. Манифестот потоа беше раширен низ континентот благодарение на посветеноста на некои колеги, вклучувајќи ја и Урсула Хиршман и Ада Роси. Тоа е манифест кој гледа напред, кој остана релевантни 81 година по неговото прво издание и има голема заслуга да ги обедини идеите на тројца големи филозофи, Кант, Робинс и Лорд Лотијан и на предлагање нови политики што го родија Европското федералистичко движење. Движење кое не е родено во палатите на моќта, туку во теидовите на а ладна куќа на мал остров каде десетици противници беа испратени во егзил од страна на фашистичкиот режим. Проект роден од заедничка совест, од млади луѓе кои ги посветиле своите животи за да изградат идеја што денес лежи во наши раце и е наша одговорност да браниме: идејата за Слободна и обединета Европа.

Co-funded by the
Europe for Citizens Programme
of the European Union

Union of European Federalists
Union Europäischer Föderalisten
Union des Fédéralistes Européens